

Forslaget fremsattes på forslagsstillernes vegne af *Ninn-Hansen* (KF), der anførte, at udgifterne til udenrigsministeriet efter finansloven for 1960-61 andrager 56,6 mill. kr., og at man ved de foreslåede foranstaltninger mente at kunne få dem nedbragt med 5 mill. kr. Det var samtidig forslagsstillernes formål „at fremme den forenkling af udenrigstjenesten, som de nye former for diplomatisk samkvem mellem landene har gjort naturlig. Såvel det nære nordiske samarbejde som de europæiske markedsdannelser har bevirket, at flere af de funktioner, der tidligere var henlagt til den diplomatiske repræsentation, nu varetages af andre organer. Handelsforhandlinger føres i stort omfang af specielt udsendte delegationer og ikke af den stedlige diplomatiske repræsentation.“

Forslaget tilsigtede ikke nogen fastlæggelse af udenrigstjenestens fremtidige rammer, idet man var „bekendt med, at en kommission behandler det meget vigtige spørgsmål om, hvordan Danmark kan opnå den mest effektive udenrigstjeneste og dermed støtte bestræbelserne for at finde nye markeder. Nærværende forslag har alene til formål at opnå besparelser på de områder af udenrigstjenesten, hvor en forenkling og rationalisering er en naturlig følge af den udvikling, der har fundet sted.“

Udenrigsministeren var enig med forslagsstillerne om det ønskelige i at spare ikke nødvendige udgifter på udenrigstjenestens område. „At det forholder sig sådan, fremgik allerede af min redegørelse den 19. februar i tinget. En gennemgang af de ærede medlemmers forslag punkt for punkt vil vise, at en del af de skitserede besparelser allerede er stillet i udsigt. Det gælder nedlæggelsen af posten som selvstændig OEEC-ambassadør i Paris, og det gælder nedlæggelsen af generalkonsulatet i London. De to forslagspartier kan heller ikke være uvidende om, at regeringen har nedsat en kommission til reform af udenrigstjenesten, og at denne kommission er i fuld gang med en dybtgående undersøgelse af sparemulighederne. Spørgsmålet om en ny og mere rationel metode for udetillæggets beregninger er taget op, og det samme gælder flytteomkostningerne og normeringsforholdene. Alligevel opstiller de to oppositionspartier deres forslag, som om der var tale om helt nye tanker, og som om kommissionen ikke eksisterede. Dette til trods for, at ærede medlemmer af de to partier er medlemmer af kommissionen. Denne fremgangsmåde kunne måske være forståelig, hvis der var tale om en evighedskommission, der syltede problemerne. Men som det vil være de ærede medlemmer bekendt, er dette ikke tilfældet. Kommissionen arbejder hurtigt og effektivt og vil sandsynligvis kunne afslutte sit arbejde til efteråret.

Under disse omstændigheder ville det have været en mere naturlig fremgangsmåde, hvis de to partier havde fremlagt deres forslag i kommissionen. Men man har altså valgt en anden fremgangsmåde,